

[Transcript] En beklagelig fejl / 2:5 - Historien om Elisabeth del I

Kære Elisabeth, fucking unskyld for min opførsel i går.
Jeg er så ked af, at jeg har overtrådt dine grænser og slet ikke lydde på dig.
Elisabeth sidder i morgen på sit højskole værelse.
Hun har lige fået et håndskredbrøv fra en mand, der bor tæt på hende på skolen.
Jeg væmmes over mig selv og har slet ikke behandlet dig ordentlig. Du fortjener alt alt.
Det er selv samme mand, som natten forinden i følge, Elisabeth, har udsat hende for en voldsekt.
Jeg vil ønske, at jeg kunne gøre det hele om, for jeg holder meget af dig og den dejlige måde, du møder verden på.
Jeg vil gerne have givet dig det, i stedet for at være så egoistisk og for at gribe mig på dig.
Og netop det brev skal vi se og spille en meget stor rolle i hendes historia.
Jeg får hun henvender sig til os, efter vi har fortalt Emma's historie.
Når ikke statet og vokaten laver sit arbejde ordentligt, så følger jeg mig så maktetløs.
Og jeg var bare en ligegyldig stakk papir.
Det, der skete i Emma, var jo, at hun anmeldte en voldsekt og senere klagede over, at politiet ville henlægge sagen.
Og det, hun klager det for, er faktisk den effekt, at sagen i første omgang bliver omgjort.
Og det vil jo sige, at manden skulle få en dommere.
Men hendes sag bliver aldrig prøvet retten, som den skulle, fordi statet og vokaten lavede fejl.
Elisabeth er imod, at hun får faktisk aldrig mulighed for at klage.
For den rettighed bliver nemlig taget fra hende.
Fordi politiet laver fejl langt tidligere i forløbet.
Det her er podcast-serien En Beklagelig Fejl.
Du lytter til anden episode. Historien om Elisabeth, det er lidt.
I denne podcast kommer vi til at gengige senere og samtaler, som er baseret på dokumenter i sagerne,
akteinsikter, interviews og baggrundskiller.
Elisabeth, hun er jo ligesom Emma en ung kvinde.
I dag er hun 23 år, men da hele hendes sag starter, er hun 20.
Og i gang med sit andet sabbat år efter gymnasiet, er hun lige startede på højskole.
Jeg hedder Elisabeth, og jeg er psykologistoderne.
Fordi sagen om han laver en lang række kilder, der ikke ønsker, at deres identitet kommer frem.
Og om en mand, der ikke er dømt for de ting, han bliver beskyldt for at gjort,
så nævner vi ikke højskoleens navn.
Og Elisabeth, hun optræder kun med form navn.
Jeg kørte alene ned til højskolen, og jeg hører alt muligt forskelligt.
Jeg er meget glad for at høre min far's musik.
Det, han har hørt, mens jeg vokser op.
Jeg har sådan nogle powersang, jeg hører, hvis jeg er nervøs eller skal eller noget vigtigt.
Og det er for til at møde Pearl Jam med Alive og Black, og så hører jeg også Nirvana.
Men jeg mener, at når jeg nærmede mig, så slukkede jeg for musikken.
Og det er sådan, at jeg også bruger for ro til lige at tune ind til det, der skal ske.
Det var lidt nævpjerne at skulle køre den der halvanden time alene, med til et helt nyt sted.
Men det var sindsommere, og værd var skønt, og jo længere alt, som kom ved,
så måtte jeg blive det også med markerne og natur, under meget idyllisk, meget magisk,

[Transcript] En beklagelig fejl / 2:5 - Historien om Elisabeth del I

og en masse glade, unge mennesker, som var spændende på at møde hinanden.

Det er som om, at det er nogle helt andre mennesker i forhold til, når man tænker på dem senere hen.

Folk var selvfølgelig lidt forsigtige med det, de sagde, og det var jeg også selv.

Men jeg husker, at jeg selv faktisk gør noget ud af at prøve at gøre mig lidt sorgbar.

Sige, at jeg var der for at lære nogle mennesker at kende, og jeg har ikke været der for, at lære nogle mennesker at kende, og selv at kende, og jeg godt kunne have en sendens til at være senere der til bagholdene.

Det gjorde mig så nervøse at sige det, altså selv, at jeg fik så meget respans ud over en fyr, der sidder ved siden af mig.

Han sagde sådan, at det er sådan, at man er virkelig fedt sagt, og han kunne virkelig godt genkende det.

Det er sådan, at det er sådan, at det er sådan, at man er virkelig fedt sagt, og han kunne virkelig godt genkende det.

Det er en fyr, som til at starte med bliver en, jeg anser som en rigtig tæt ven, eller i hvert fald for trolig.

Vi er endte bare altså ved at sidde og snakke sammen, og ret længe.

Det var også der, hvor nogle af de største sorgbarheder kom på bordet, som gav mig det der indtryk af stor fortrolighed.

Jeg tror, at jeg følte lidt, at det var det her, det er ikke altså, man kan med højskolen, man kan komme her, altså kan man blive sindssygt tæt med nogle mennesker på hele kort tid.

På en måde, som man aldrig ville kunne ude den virkelig verden, kan man næsten se.

Højskolen, der var der sådan tradition med, at der engang om måneden var henholdsvis kvinderaftner og herrefetner.

Det var sådan nogle med en hel masse ritualer, så meget involveret at drukke.

Altså man blev ligesom indvidet, de var altså rigtig længe, altså sejlige herrefetnerne var altså nede klokken to om natten.

Men så blev det sådan, at det var sådan nogle herrefetner, og så var det sådan nogle herrefetner, og så var det sådan nogle herrefetner, og så var det sådan nogle herrefetner, og så var det sådan nogle herrefetner.

Man var altså nede klokken to om natten, men så plejer vi altid mødes alle sammen til fest bag efter. Og der var i liten sådan en bestemt scene, vi havde bare blevet vores flå, det er ligiten der fæsten sin træd og sammen.

Der var sådan nogle spejler inden i det der arbejdsrum, den der scene.

Hvor man kunne se sig selv, selvom man danseede, og de gik bare all-out.

Fordi nogle folk er bare super ekstantriske på den fed måde, synes jeg.

Til den her festen, ligesom nogle af de andre, der har jeg også endt med at sidde og snakke en masse med ham.

Og vi ender faktisk også med at være de to sidste tilbage til festen, og er utrolig fuld.

Jeg er i hvert fald utrolig, utrolig fuld, på det tidspunkt.

Klocken er omkring fem, så vidt jeg husker, og det vil være at være sengetid, at vi begge to så enige om.

Han får ligesom inviteret sig selv med ind på mit værelse.

Han havde jo sport før til en anden fest, hvor jeg havde sagt, at det skulle virke.

[Transcript] En beklagelig fejl / 2:5 - Historien om Elisabeth del I

Og han spørger sig igen og sådan meget, det kan man ikke sige insisterende, men bare på sådan en, det er jo bare mega hyggeligt og mega rart lige at ligge og putte lidt, og så kan jeg gå ind til mig selv, og så går man bedre.

Og der var generelt sådan en meget putte mentalitet på skolen, altså fysisk tættighed.

Og derfor kunne det da også være rart ligge og putte med ham bare.

Jeg gik i sengmal mit tøj på.

Jeg var virkelig så stølv sat på, at vi skulle ikke have sex, og det sagde jeg faktisk også til ham.

Og så er det ligesom derfra, jeg har vundet op til det, mens jeg sov.

Jeg vidste ikke helt selv hvad jeg skulle gøre, heller.

Jeg kan bare huske, at jeg tænkte sådan, shit, sådan det her, det skal bare ikke ske.

Hvad er det der foregår og hvordan stopper jeg det?

Jeg føler, at han sådan holdt på mit hoved, på min nakke, på en måde som et ansigt var presset ned i pudden.

Fordi jeg løb på maven, så det var bare følelsen af hans vægt oven på mig.

Og han var sådan ret stor før, altså det var også rimelig tungt.

Og jeg mener ikke, at det blev en livsfærdlig situation, men jeg husker, at jeg havde tænkt sådan, shit, nu.

Føles det her som om det bliver virkelig farligt.

Kunne jeg på sin selv død nu.

Jeg mindes, at jeg sagde nok meget stille, men at jeg sagde stopp og lavere.

Og at jeg sådan forsøgte at trække min krop væk fra sådan, ørner ham.

Men det hjalp for hovedet ingenting.

Jeg bevunder, at han stadig er i min seng.

Og der er ikke nogen af os, der siger noget lige først, da alarm ringer.

Jeg sætter mig ligesom bare med ryggen til ham og slukker den.

Og der var sådan virkelig tyk løft i lokalet.

Jeg rettede mig mod ham og sagde, at han havde virkelig overtrødt min grænser.

Og at jeg gerne ville have, at han skulle gå ind til sig selv.

Der var ikke nogen tvivl om, at han også kunne se, at der var noget, der var helt off, men det, der var sket om netten.

Han sagde bare undskyld, og så mener jeg bare, han gik.

Senere på dagen er Elisabeth alene på sit værelse, da det pludselig banker på døren.

Døren åbner, og hun kan se, at det er den her mand, der kigger ind.

Han gør ikke helt en, han står ligesom bare lidt med halv åben dør.

Og har så noget med til mig.

Han har købt noget sjokolade, nogle peterter eller et eller andet.

Nede fra Superbroseren, og så har han skrevet mig et brev.

Han ligger det ligesom bare på bordet ved sidende døren, og siger ikke så meget andet, han havde det her brev til mig, og undskylder igen.

Jeg kan læse det, hvis jeg har lyst, og så kan vi måske snakke på et andet tidspunkt med den stil.

Og så går han egentlig bare, og jeg læser det der brev med det samme.

Kan jeg ikke så bedt, for han undskylder for min opførselig år.

Jeg sidder og overtrækker din kranse og slet ikke lytter på dig.

Jeg vems over mig selv, og har slet ikke behandlet dig ordentligt.

[Transcript] En beklagelig fejl / 2:5 - Historien om Elisabeth del I

Du fortjener alt andet.

Jeg vil ønske, at jeg kunne gøre det hele om, for jeg holder meget af dig, og den dejlige måde, du møder verden på.

Jeg ved for at være så egoistisk, og for at gribe mig på dig.

Jeg synes, at du er skønt mennesker, og hader mig selv for at være så ulækker.

Undskyld, undskyld, undskyld, undskyld, undskyld, undskyld.

Undskyld.

Og så er jeg underskredet med hans fronavn, noget hjørnet til sidst.

Det lyder virkelig dybfølt, altså virkelig angrene.

Og på den måde, så tror jeg, at jeg er blevet glad for den gestus,

og glad for, at han bare hørt tog sig skylden,

og er kendt, at han havde gjort noget for kært.

Han havde overtaget min kranse, og forgrebede sig på mig, som han jo skriver direkte.

I det her brev, der skriver manden altså selv urett, at han har forgrebet sig på hende.

Ja, men lige her, der vil Elisabeth faktisk helst ikke tænke,

at hun har været udsat for en voldtægt, for det vil jo gøre hende til et voldtægsoffer.

Og dessuden betyder det noget for hende, at han virker til at andre.

Jeg kan huske, at jeg var meget i sådan et mindset af,

og jeg ville bare ikke udlægge mit højskoleophold.

Jeg kan udtrykke for, at jeg ønsket sådan, at vi skulle holde afstand.

Altså, vi ville ikke få blive venner som før,

men jeg ville ligesom bare have, at der skulle være normal stemning, god stemning.

Men jeg fik så udfordret det her syne gewaltigt senere hen.

Altså, det kraglerede ligesom fordi det begyndte at dække op af, at han havde også gjort det her mod andre piger.

Elisabeth forsøger at lægge oplevelsen med mann bag sig.

Og den måde Elisabeth forsøger at se det på,

ved man, er en helt anden mindelig reaktion hos mennesker, der fortæller, at de er blevet udsat for at sexuel overgreb.

Men da hun er til endnu en kvindeaften på højskolen,

begynder en af de andre kvinder at snakke om, at få overtrot sine grænser sexuel.

Og så slutter hun med at fortælle, at hun selv fornyeligt har været udsat for at overgreb af en på højskolen.

Og det får faktisk andre til at begynde at fortælle.

Nogle har mere lyst til at snakke om det end andre.

De sætter også bare lidt over på, hvad der er sket, føler jeg.

Og pludselig står det klart, at det er samme mand, de har haft de her oplevelser med.

Jeg havde interesse, at der var mange af pigerne, der ikke helt forstod Alvoren.

Der var også nogle, der tog ham i forsvar.

Og en af pigerne, hun ser på tidsbønnesnet, lader med, at nu skal vi også huske, at det er vores ven, og vi skal ikke snakke græmt om ham.

Og der bruger jeg ind, og så skal jeg henad, og så gider jeg ikke godt at lytte på det her.

Jeg er blevet voldttaget, og vi skal tage det her seriøst.

[Transcript] En beklagelig fejl / 2:5 - Historien om Elisabeth del I

Og graver, mens jeg siger det.

Og det var også som om, at det var der tieren faldt.

Der blev der også lidt stille.

Og det var også fast gang, i virkeligheden, jeg omtale det som voldtægt.

Det viser sig, at i alt syv kvinder fortæller, at de har været udsat for forskellige former for grænseoverskridende seksuelle adfærd, eller et desideret overgreb af manden, som alle kilder beskriver som fysisk store.

Og her skal vi huske, at vi altså kun er 8 uger inde i deres højskoleophold.

En af dem er Anja.

Hun fortæller, at hun en aften efter en fest, ender i samme seng som manden, og til at begynde med har de seks, som de begge er enige om.

Jeg husker også bare, at han var meget voldsomt i det, og på et tidspunkt så ligger han bare sådan en hånd på min hald, så virkelig trykker jeg sådan en fu her.

Lidsen ikke få været.

Vi gør det færdigt, og det var lidt voldsomt.

Jeg var sådan, det skal jeg jo ikke ske igen.

Det var jeg så meget klar over, at det var ikke fedt.

Det var alvor meget.

I særen, når han ikke havde spurgt om, det var okay, det var virkelig, ja, det var ikke så fedt.

Og så ligger vi os til at sove, ligger med ryggen til ham, og så vågner jeg så op ved, at han virkelig begynder at røre ved mig, og så siger jeg til ham, at vi skal bruge en dom, og det har jeg ikke, så det går altså ikke.

Men det vælger han lige som at overhøre, og så fortsætter han, og så har vi så sex igen, hvor jeg tænker bare, det er nede ved at lort det her, for jeg er ikke på prevention, og det var virkelig ikke særlig fedt.

Jeg følte ikke, at jeg blev lyttet til, eller sådan, at han havde, han havde bare overhørt det, og bare fået tilfredsstil på sin lyst støj, og han ligger så til at sove, hvor jeg går så ud på toilettet, og så sidder på toilettet, og så kan jeg bare mærke helt i min krop, sådanne røst og sådan helt ud af mig selv, og har det virkelig dårligt.

Men jeg vælger, at jeg sørger ind på hver altid igen, og lægger mig i sengen, så helt op bevæggen med ryggen til ham, pakket ind i en dygen, og så har jeg lidt svært at være sove med den prøver, og så vågner jeg så op igen ved, at han har fingrene op i mig, og den her gang, så siger jeg så ikke noget til ham, men jeg ligger bare helt forstenet og kigger ind i væggen, og jeg er bare helt frosset.

Vi ender med at tale med fem af kvinderne, inklusive Elisabeth, og der begynder at tegne sig en rød tråd igennem de oplevelser, de har haft.

[Transcript] En beklagelig fejl / 2:5 - Historien om Elisabeth del I

Nogle af kvinderne fortæller, at de har haft frivillig sex med ham til at begynde med, men er så vågnet op til, at han var i gang igen.

Andre fortæller, at det har været ufrivilligt hele vejen igennem.

Alle har oplevet voldsomhed.

Tre af kvinderne har oplevet tryk på halsen eller desideret kvæletag, hvor de ikke har kunne få luft.

Tre af kvinderne fortæller, at det seksuelle har været ufrivilligt for den til at begynde med, forsøg på sex, mens de sover går igen i alle de samtaler, vi har med kvinderne.

Det sammegørende fortælling om, at man som går ind i sig selv, når han har sex, og ikke lytter, hvis der bliver sagt nej eller stopp, og han bliver ved og ved.

Manden for højskolen, han nægter senere i sin afhøring, at han skulle have udsat Elisabeth for et overgreb,

men siger, at der var tale om frivillig sex.

Han har ikke ønsket deltag i den her podcast eller kom til at på anklærende fra de andre kvinder.

Da kvindernaften er ved at være slut, bliver kvinderne enige om,

at der skal gøres et eller andet de fortsat i tvivl om, hvad det skal være.

Vi er videre frem til det næste, det måtte være at sige det til forstanderen.

Kvinderne er blevet enige om, at det er Elisabeth, som skal tage fat i forstanderen.

Jeg har jo ligesom blevet hovedpersonen i den her sag, internt i kvindegruppen, og jeg har jo ikke været kvindegruppen.

Jeg har jo ligesom blevet hovedpersonen i den her sag, internt i kvindegruppen, fordi flere mener, at det hun har været udsat for, er det mest tydelig eksempel på en voldtægt.

Og ligesom vi ikke nevner navnet på højskolen eller kvindernes efternavne, så kalder vi også bare ham for forstanderen og bruger altså ikke hans rigtige navn.

Det var på vej i går en af pigerne, der kommer og tager fat i mig,

og se, at hun godt lige betalte med mig, og så gør vi op på mit lille hyggelige kontor, og så stiller og roligt fortæller hun, hvad hun har været udsat for.

Det var ind på hans kontor, at jeg fortalte om det, der var sket,

og jeg fortalte selvfølgelig om min egen oplevelse, og jeg fortalte også, at der var andre piger.

Og så er det jo til min omfattende, lige pludselig, at det er den samme rent vi taler om.

Forstanderen taler altså med de andre kvinder i løbet af denne her dag, og begynder at overveje, hvad han skal gøre.

Ja, om eftermiddagen, så kommer han til den konklusion, at han bliver nødt til at kontakte politiet.

På det tidspunkt har jeg tallet med det bagland, hvor jeg har hans dytte,

og så går jeg ind i et mindre rum besiden af og trækker lige været,

og har jo egentlig nok fornemmelse, da jeg tager det her røre og ringer,

altså sætter jeg noget af gang, som hvis det er, at jeg på nogen måde kan overskule,

og så ringer jeg op og får en betjent i røret,

og altså jeg har en overgripsillusion her på skolen, som jeg gerne vil hjælpe til at kunne håndtere.

Forstanderen bliver stillet om et par gange, og får så endelig den rette person i røret.

Og den politipetjent forstanderen taler med, fortæller i følge ham,

at de vil sende tre patruljevogner ud med det samme.

Han var meget hurtig til at sige, hvad der skulle ske.

[Transcript] En beklagelig fejl / 2:5 - Historien om Elisabeth del I

Han siger, at de sender patruljevogner afsted.

Det siger, okay, sådan med udrykning, ja, okay, det gør vi nu, og at jeg vil bedre om at skaffe syv lokale, et lokale til hver pigerne, så vi kan afhøre dem på samme tid, og et til den unge mand.

Okay, jeg skal jo nok lige forberede skolen, for det er jo lidt voldsomt.

Og så, ja, men det er sådan der, ja, selvfølgelig, det vil egentlig, sådan man gør, uden jeg har tænkt det, men hvad skulle man ellers gøre?

Så, jeg slutter samtale med en af med det,

og det virker som om, at de nærmest har sat sig ud i bilen.

Efter opkallet går forstanderen tilbage for at fortælle kvinderne,

hvad han netop har fået videre af politiet,

og for at forberede den på, hvad det er, der nu skal ske.

Men inden han når at gøre de her syvrum klar til afhøringer af kvinderne,

og i temannen, og orientere resten af skolen, så ringer hans telefon.

Så ringer de for politiet, og afmelder det.

Vi kommer ikke alligevel.

Er I tænkt, når?

Jeg er ikke klar enough til at sige, hvorfor gør I ikke det?

Og så bliver jeg vedt om, at jeg skal møde på politisk station, ellers vil I komme og hente mig.

Tilbage på højskolen, der står forstanderen lamslået tilbage.

Men selvom politiet ikke kommer alligevel, så beslutter han sig for,

at resten af højskolen må involvere sig, hvad det er, der er sket.

Jeg hører det jo vigtigt at sige, at forstanderen først taler med manden.

Altså den elever, som kvinderne fortæller, har udsat dem for overgreb.

Det gør han selvfølgelig for at forholde ham de opløstninger, som har været tilbage.

Det gør han selvfølgelig.

Jeg ringer til ham og siger, at han skal komme over på kontoret.

Og så fortæller jeg ham, at pigerne har været en på én.

Han siger ikke alt meget.

Jeg siger, at jeg har ringet til politiet.

Højt, han skal få lavet skolen.

Jeg fortæller det, som det er.

At der ikke er nogen ting, der skal lide sig.

Det er ikke noget, der skal lide sig.

At der ikke er nogen ting, der skal lide sig skru på.

Han vedgår så ikke, men han afviser det heller ikke.

Altså han er faktisk temmelig stille.

Jeg oplever, at det renter tilbage.

Men han tænker, hvad fanden har jeg haft gang i her?

Så forstanderen bærer ham om at forlade skolen, hvilket han gør.

Efter at forlade højskolen skriver han endnu et brev.

Denne gang et forvelbrev til hele højskolen.

[Transcript] En beklagelig fejl / 2:5 - Historien om Elisabeth del I

Han skriver bl.a.

Jeg undskylder den krænkende adfærd, jeg har udvist under min fuldskab.

Forstanderen vælger at suspendere alt undervisning.

Og så melder han ud til resten af højskolens elever og lager.

Hvad der er sket.

På brugstgårdsplads tænder vi ild og er bare sammen.

Og snakket også er, at der bliver alt, hvad der findes til psykologi.

Milisomkrisen indkald, der de kan bruge det, de vil have det.

Mens højskolen stadig er i chok, tager forstanderen ned på politisk station for at fortælle dem hvad han ved.

Ja, det bliver han jo faktisk spædt om af politiet.

Og han er ikke den eneste, der ender hos politiet.

Det gør Elisabeth og seks af de andre kvinder også.

De beslutter sig nemlig for at anmelde manden, og Elisabeth, hun giver også det håndskrevne brev til politiet.

Det gør også at fortælle alt hvad jeg har vist, hvad jeg havde oplevet, hvad jeg havde hørt for andre.

Jeg gav dem selvfølgelig det her brev, jeg havde fået.

Elisabeth aflever faktisk også en anden ting til politiet den dag.

Jeg har fundet talet med et par af de andre højskolelever, som er gode venner med manden.

Og en af mandens venner fortæller, at manden fra Elisabeths værelse har betroet sig til ham.

Vi har intervjuet den her ven, han vil ikke være med med stemme, men vi har fået lov til at læse hans svar op.

Et stykke tid efter den aften, hvor han var sammen med Elisabeth, fortæller han mig, at han har gjort noget dumt.

Han giver udtryk for, at der er sket noget forkert i forhold til Elisabeth.

Han fortæller, at jeg var sammen, og han godt vidste, at hun havde sagt nej, men at han ikke har reageret på det.

Og derfor fortæller Elisabeth, at hun giver navnet på venne til politiet i håb om, at de vil afhøre ham.

Hun giver også navnet på et andet vidende, en lager, som han har betroet sig til.

Jeg synes, det virker som, at man tager det meget seriøst ham, min politipatient.

Da jeg forhørte overstået, så giver jeg både ham og bistandsadvokaten udtryk for, at det var virkelig, virkelig godt, at jeg havde anmeldt det her.

Det var jo en helt sindssyg sag, og han skulle bare stoppe os, og hvad var det i chokkererne.

Jeg følte virkelig, at det var det rigtige, jeg havde gjort, og at der var nogen, der ville tage hånd om det her.

Altså, at der nærmest ikke var noget, der kunne gå galt herfra, fordi det virkede ikke som om, der var nogen tvivl om, hvad der var sket og hvad der skulle gøres.

Men efter, at Elisabeth har afgivet sin forklaring til politiet aflevede brede og give navnet på vennen, så bliver der stille.

Faktisk kører hun ikke noget fra den i et helt år.

Jeg får et brev, hvor I der står, at de har valgt at lægge min sag.

Men jeg kunne ikke forstå, at de sagde, at der ikke var nogen beviser, altså, fordi jeg var i hvert fald at den her opfalsede, at det brev, han havde givet mig, var et klokkeklart bevis på, at han havde gjort noget.

[Transcript] En beklagelig fejl / 2:5 - Historien om Elisabeth del I

Altså, han havde jo direkte skredet, at han havde overtrykket min grænser og forgrebede sig på mig. Og det viser sig også, at politiet har begået en fejl og har glemt at fortælle hende en fuldstændig afgørende opløsning i hendes sag. Mere om den fejl i næste episode.